

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀՐԱՇԱՓԱՌ ԵՎ ՍՈՒՐԲ ՀԱՐՈՒԹՅԱՆ ՏՈՆԻ ԱՌԹՅՎ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՀՍՆԴԻՍԱՎՈՐ ՊԱՏԱՐԱԳ ԵՎ ՔԱՐՈՋ ՄԱՅՐ ՏԷՃՄՐՈՒՄ

Քրիստոսի Ս. Հարության տոնն է:

Ամենայն Հայոց Հայրապետը, լրիվ զգես-
տավորման մեջ, ամպհովանու տակ, եկեղե-
ցական թափուրով Վեհարանից առաջնորդ-
վում է Մայր Տաճար, ուր հանդերձյալ է
մատուցելու Զատիկի սուրբ և անմահ պա-
տարագրը:

Հավատացյալների խումբն բազմության
միջից, թափուրը, «Հրաշափառ»-ի քաղցր
հլենչներով, առաջնորդվում է դեպի Տաճար:

Ս. Սեղանին սպասավորում են գերաշնորհ
Տ. Սահակ և Տ. Հայկազուն արքեպիսկո-
պոսները, հոգեշնորհ Տ. Գրիգոր, Տ. Մես-
րոպ, Տ. Ներսես արեղաները, արժանապա-
տիվ Տ. Հովհաննես քահանան և Մայր Աթո-
ռի սարկավազները:

Սուրբ պատարագին ներկա են մեծ թվով
հյուրեր, Գերագույն Հոգևոր հորհրդի և Վե-
րստուգիչ հանձնաժողովի անդամներ, ուխ-
տավորներ Մեքսիկայից, Իտալիայից, Սի-
րիայից, Իրանից և այլ վայրերից:

Մայր Տաճարի երգչախումբը դաշն ու
հանդիսավոր կերպով երգում է սուրբ պա-
տարագրը:

Ամեն կողմ խունկ, լույս և աղոթք:

Տերունական աղոթքից առաջ, Վեհափառ
Հայրապետը, ներշնչված զատկական սուրբ
խորհուրդներով, տալիս է իր պատգամը:

«Ձրխտոս յարեալ ի մեռելոց,
Ի բնութայն զմահ կոխեաց,
Եւ յարութեամբն իյրով
Ինչ զկեանս պարզեաց»:

«Սիրեցյալ հաւատացյալ ժողովուրդ մեր,

Այսօր վերստին կտոնենք Զատիկը: Վերըս-
տին կտոնենք Ռիշատակը մեր Փրկչի հրաշա-
փառ Ռարության: Այսօր նոր լույս կիջնե աշ-
խարհի վրա և մեր հոգիներեն ներս, զի ահա
նոր գարուն կբացվի երկրի վրա հորիվոնե հո-
րիվոն, և մեր հուսացյալ հոգիները նորեն կջը-
մանան սուրբ Ռարության ավետիսով:

Այսօր գարուն է: Այսօր Զատիկ է:

Այսօր տոնն է կյանքի հաւերժության՝ բնու-
թյան մեջ:

Այսօր տոնն է հավերժական կյանքի հույսին՝
մեր սրտերուն մեջ:

Զարթոնք բնության, պարթոնք հոգիներու:

Երկու աշխարհներ, ուր նոր արևներ կծագին
ահա:

Երկու աշխարհներ իրարու կյանք տուող:

Երկու աշխարհներ իրար լուսավորող, իրար
հավերժացնող:

Եւ այսօր, աշխարհները բոլոր փառքը կօրհ-
նեցեն արարչագործության և միակ Արարչին:
Եվ հարեավ Զրիստոս...

Եվ փշովեցան շղթաները մահվան, հուսա-
հատության: Հալեցան կապանքները մեղքին

ու պենքերը չարին: Փարատեցավ ծանր խավարը մաշյ դարերուն: Լուսն արդարության ողողեց աշխարհը և մարդիկը բոլոր: Եվ սուրբ խոսքը սիրո և խաղաղության հնչեց հաղթական:

Ահավասիկ, սիրելիներ Մեր, հրաշք շնորհները Փրկչի հարության, որ անգամ մը ևս Ձեզի կավետվին մեր սուրբ սեղաններեն, ամենուդ անխտիր, աշխարհին համայն:

Հարուցյալ Փրկչի Իջման այս սուրբ տեղեն՝ Ս. Էջմիածնեն, Մենք կշնորհավորեկք Ձեր Զատիկը լուս, և կաղոթենք, որ հարության շնորհներն այս բոլոր՝ բաշխվին ձեզի, ծիլ ծաղիկ բանան ձեր սրտերուն մեջ և կյանքի բոլոր գործերը ձեր ըլլան միշտ բարի, արդար, անիվ, շինարար:

Միշտ հաղթող հարության ավետիսը մեր սրտին մեջ առած, աղոթենք նաև, որ մարդիկ ու ազգեր բանան աչքերն իրենց հոգիներուն, ու տեսնեն, ընդունին նոր լուսը աշխարհի, խաչյալ և հարուցյալ Փրկչի գերեզմանեն ցաթող՝ լուսը նոր կյանքին, լուսն արդարության ու խաղաղության:

Կյանք, արդարություն և խաղաղություն. ահա իղձերը հավիտենական՝ բոլոր ազգերուն, բոլոր դարերուն:

Այսօր մանավանդ, մարդկությունը համայն այս այրող իղձով կապրի. կշնչե, ու կորոնե տիրական կամքով՝ իր նոր ապագան:

Գերեզման իջավ ու հարյավ Զրիստոս, որպեսզի աշխարհը մարդոց՝ առավել կյանք ունենա, առավել արդարություն, առավել խաղաղություն:

«Ձխաղաղութիւն թողու՛մ ձեզ, զխաղաղութիւն զիմ տամ ձեզ»:

Ահա՛ կտակը Աստուծո Որդվույն:

Զրիստոսի Ավետարանը ավետումն իսկ է արդարության լուսին, խաղաղության լուսին և սիրո լուսին: Երանի՜ թե վերջապես այս լուսը փրկարար սփռվեր բոլորիս ու բոլորին վրա, և մարդիկ ու ազգեր սիրար ողջունեին ճշմարիտ սիրով, խաղաղ սրտերով, արդար գործերով:

Թող անդարձ հեռանան մեր սահմաններեն, կյանքի, աշխարհի բոլոր սահմաններեն, ոխն ու ատելությունը և անհանդուրժող ոգին:

Թող անհետ վերանան կապանքները ամեն տեսակի բռնություններու, շահագործություններու:

Թող արդարությունը և խաղաղությունը ապառ բաշխվին այս արևին տակ հավասարապես բոլոր մարդերուն, բոլոր ազգերուն:

Այլևս չտեսնենք ո՛չ մենք և ո՛չ զավակները մեր և ո՛չ զավաներն անոնց՝ ո՛չ մեկ պատերազմ վինու պոռությամբ:

Պետությունները թող խորտակեն մահ սըփռող պենքերը բոլոր ու մանգաղներ ծուլեն անոնց երկաթով:

Զինաթափություն և արդարություն, հաց և խաղաղություն ազգերուն բոլոր:

Մարդկային կյանքը դեպի իրավ երջանկություն տանող աստվածահաճո այս համբուն վրա, աշխատանք ունին կատարելիք նաև եկեղեցիները և եկեղեցականները ամեն, որոնք Զրիստոսի անունը կկրեն արդար պարծանքով:

Աշխարհի խաղաղություն, ժողովուրդներու բարեկամություն, ահա՛ գետին մը սրբապան գործի, ավետարանական գործի, որուն շուրջ կրնան և պե՛տք է հավաքվին քրիստոնեական քայր եկեղեցիները բոլոր, վասնզի ավետարանական իմաստով ճշմարտապես մարդասիրական գործ է աշխարհի խաղաղության համայն տարված աշխատանքը:

Ահավասիկ ուղի մը նաև սիրո ամրապնդման, միության և գործակցության եկեղեցիներու միջև, վասնզի խաղաղության աշխատանքը նաև կենդանի գործի ճանապարհ է՝ եկեղեցիները դեպի միություն տանող՝ Զրիստոսի սիրով, փոխադարձ հարգանքով ու գնահատանքով:

Մենք չենք հավատար եկեղեցիներու միության իրականացման՝ լոկ վերացական, մերօրերու կյանքեն կտրված եղանակներով:

Մենք չենք հավատար եկեղեցիներու միության իրականացման՝ քրիստոնեական որոշ Աթոռներու իշխանության տարածումով այլ եկեղեցիներու վրա, ի՛նչ ձևով ալ ըլլա այդ:

Մենք կհավատանք եկեղեցիներու միության իրականացման՝ պատմականորեն ծնունդ առած ու վարճացած քրիստոնեական եկեղեցիներու միջև, միմիայն ճշմարիտ և անկեղծ ավետարանական սիրով, ամեն մեկ եկեղեցի պահելով իր աստվածաբանական մտածելակերպը, իր կանոններն ու ավանդությունները, իր ծեսերն ու իր ազգային նկարագիրը, իր նվիրապետական դրությունը և ինքնագլուխ ղեկավարությունը:

Այս է, Մեր կարծիքով, իրավ ճանապարհը դեպի միություն տանող: Միություն Զրիստոսի սիրով: Դառնանք ուրեմն դեպի ճշմարիտ աղբյուրը սիրով միության՝ դեպի Զրիստոս, մրակ և անփոխարինելի Գլուխը Սուրբ Եկեղեցին:

Եվ մանավանդ, վերադարձնենք արքայության բանալիները իսկական Տիրոջը՝ մեր Փրկչին՝ Զրիստոսին, որպեսզի մուսը հավիտենական կյանքին բաշխվի բոլորին առանց խտրության, հավասարապես:

Եկեղեցիներն ու թրիստոնյաները, այսպես մտածելով, այսպես գործելով, հավերժական կյանքի դռները որոնելու իրենց ճամբուն վրա, գուցե հասնին վերջապես երկրային կյանքի խաղաղության ավին, ի կատարումն Աստուծո կամքին, «որպես յերկինս և յերկրի»:

Խաղաղություն, սե՛ր և միություն նաև Հայաստանյայց Եկեղեցին ու հայ ժողովուրդին:

Թող մեր մեջ ևս օրավուր առավել ամրանա ու ապառաժ դառնա այս սրբազան ոգին, պի մեկ է և հավերժ անբաժանելի Հայոց Եկեղեցին, իր միակ Գլուխ Սուրբ Էջմիածնով, մի է հայ ժողովուրդը իր պատմության գրքով, դարերու երկունքով բյուրեղացած իր մշակութով, և մի է վերջապես մեր օրերու իր վերածնունդով, ապրող ու շնչող, աճող ու ծաղկող ու հպարցող իր նոր Հայրենիքով՝ ամենայն հայոց Մայր Հայաստանով:

Թող Աստված օրհնե մեր Եկեղեցին, ժողովուրդը մեր, հարություն առած Մայր Երկիրը մեր:

Եվ ուժ ու եռանդ և ոգի միության ու ջինարար գործի՝ բոլորիդ, ձեզի, հարապատ որդիք հայ ժողովրդյան, որ ի Հայաստան և ի սփյուռս աշխարհի, որպեսզի ամեն մեկդ ձեր կերպով ու չափով, առավել պորագնեք հավատքի ամրոց մեր Սուրբ Եկեղեցին և աստվածակառույց Մայր Աթոռը մեր, և որպեսզի ամենքդ աշխարհի բոլոր ծագերեն՝ հոգեով, սրտով, գործով կենդանի՝ ափ մը լույս ու երգ ընծայաբերեք Մայր Հայաստանին:

Հայոց աշխարհեն և Փրկչի Իցման տեղեն ձեզի ամենուդ սիրո ջերմ ողջո՛ւն և բյուր օրհնություն:

Արդ, սիրելիներ՝ Մեր, հարապատներ՝ Մեր, սուրբ հարության լույս ավետիսով, «լամենայն

ժամ ուրախ լերուք», «և ինքն Աստուած խաղաղության սուրբ արասցե՝ զձեզ հավորէնս, և բովանդակ ձեր ոգի և շունչ և մարմին՝ անարատ պահեսցի ի գալուստ Տեսոն մերոյ Յիսուսի Զրիստոսի» (Ա Թեսաղ. Ե 16, 23), այլմ և հավիտյան:

Ամեն»:

Վեհափառ Հայրապետի դատկական քարոզը նույն դիշեր ձայնասփոփում է նրեանի ռադիոկայանից:

Հավարա սուրբ պատարագի, Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում է Վեհարան, որտեղ, Մաղկյա դահլիճում, լուսարարապետ զերաշնորհ Տ. Սահակ արքեպիսկոպոսը, հանուն միաբանության և հայ հավատացյալ ժողովրդի, շնորհավորում է Վեհափառ Հայրապետի Զատիկը, մաղթելով երկար, բաշատոջ և բեղմնավոր տարիներ:

Նորին Սրբությունը օրհնում է բոլորին և մաղթում խաղաղություն և բարգավաճում մեր երկրին ու ժողովրդին, շինություն և պայծառություն՝ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնին և Հայաստանյայց Առաքելական Ս. Եկեղեցուն:

Ժամը 4-ին, Վեհարանի սեղանատանը, Վեհափառ Հայրապետը, Ս. Զատիկի տոնի առթիվ, հայրապետական սեղանին մասնակից է դարձնում Մայր Աթոռի միաբանությունը, պաշտոնական անձանց և հարգելի հյուրերին:

Զատկական սեղանը օրհնում է Վեհափառ Հայրապետը: Սեղանի շուրջ ստեղծվում է ջերմ մթնոլորտ: Վեհափառ Հայրապետը բոլոր ներկաներին առանձին-առանձին բարեմաղթություններ է անում:

Սարկավազների կողմից սեղանը զվարթացվում է խմբերգերով և մեներգերով:

Երկու ժամ տևող այս հաճելի սեղանը առիթ է դառնում, որ ներկաները մի անգամ ևս էջմիածնի անունով ապրեն, լցվեն հայ ժողովրդի սիրով և Վեհափառ Հայրապետի գործով ուրախանան:

Վեհափառ Հայրապետի Տերունական աղոթքով փակվում է դատկական ընդունելությունը:

